

Následky setkané.

Od L. Stroupešnického.

Nechodil jsem s ní ovšem až do dvířek školy, ale za to chodila ona se mnou, a sice místo do dvířek školy—na hradby.

Tam studovali jsme ve dne přirodo- a lidopis, při měsíčku pak astronomii a sebe.

Prázdniny tomu udělaly konec. Ona odešla domů do městečka P. ku své matce maceše. Přestala jsem tedy chodit na hradby.

Asi v polovici prázdnin vrátil jsem se z Vidně, ale ne až do Prahy, nýbrž toliko do P. Tam jsem hodlal pobýti den a vyhledati svoji spolužačku z hradeb.

Dojeli jsme do P. k večeru. Kráčím z nádraží, nevěda, kam se obrátit. Ale milující svítí hvězda štěstí. Spatřím z čista jasna svoji lásku. Velkoměstským způsobem procházela se po malém městečku. Spěchám k ní. Marně snažil bych se popsat naši radost, pamatují se jen, že jsme se z toho setkání velice těšili. Napovídali jsme si toho moc a moc. Konečně prosil jsem jí o ruku, kde se to mám ubytovat.

"Nejlépe v hostinci u lva," radila mi; "my též tam bydlíme v druhém poschodí právě nad pokojem pro hosti."

"Děkuji, uposlechnu. Ale uvidíme se dnes ještě?"

"To není možné; moje nevládní maminka jest hrozně přísrná, já nesmím ani na krok z domu."

"Tedy žádná naděje?"

"Počkejte — ptece! — Přijďte večer do druhého poschodí na pavlač, ale zcela tiše; tam se sejdem."

Já slíbil. Proč ne? Pavlač v druhém poschodí není přece nic zlého?

Šli jsme do hostince. Ona domů. Vykázali mně pokoj právě pod obydlím mé lásky.

Schýlilo se k večeru. Šlo už na devátou. Pamětlivou slibu, stoupám do druhého poschodí. Ale moje boty na dřevěných schodech velice vrzaly. To bylo nebezpečno. Zul jsem je tedy a jako kůna tiše vplížil se na pavlač. Moje láska mne už očekávala.

Chvilku tak mluvíme. V tom pootevrou se dveře sousední. Poklad můj chopí se rychle ruky mě a vítáhne mě do protějšího pokoje.

"Sousedka nás nesmí vidět," šeptala. Já rozuměl. Bála se jejího jazýčku.

"Kde jsme?" já na to. — "Pst, v mém pokoji."

Svítil do něho měsíc a u okna bylo jasno jako ve dne. No! tohle je dostaveníčko velmi romantické, myslím si.

"Prosím, ani slova — vedle spí maminka!"

O, taková maminka je nebezpečnější sousedství, než prachárna; probudí-li se a začne-li vyhazovat, pak bůh pomoz, já poletím jistě první.

"Sedněme si k oknu," šeptá moje láska.

Já postavil boty ku dveřím a uposlechl jsem. Dívají jsme se na měsíček, povídali si o hvězdičkách, o slavných klotoknátích, o nebeském blankytu, o rážových poutáčkách a podobném galanterním zboží z krámu firmy "Amor et Comp".

Pojednou slyšíme vedle hlas: "Márinko!"

Matka patrně se probudila. — Ulekli jsme se.

Zároveň ozvou se kroky. Nečekejte, čí, přechal jsem.

Toť se ví: venku bral jsem vždy čtyry schody na krok. Ale v tom spěchu jsem zapomněl nahofe své nešťastné vyzuté boty. Teprve dole v mém pokojičky připadly mi na mysl. Co teď?

Jestli jsem nedomyslí, a už slyším nad hlavou prudké kroky. Na protější okně vidím odlesk světla. Patrně, že stará rozsvítla. "Najde-li mě boty!" trnu v úskostech.

V tom slyším pronikavý výkřik a pláč. Matka nejspíš zahlédla boty.

Hned na-to zahřměly dvě rány nad mojí hlavou. Poznám jsem v nich soufalej ton svých bot. Starý je našla a bacila jimi o podlahu. Ubohé boty.

Nebylo mi při tom volno. Co si počnu bez bot? A děvče—co to si počne s botama? A psemrad-li mne, je zle. Macecha se mne vyčenej duši.

Nabíto hřmělo ještě pořád.

Spát jsem nemohl. Netoužila-li stará botama o mne, tedy křičela. Dávka plakání. To trvalo dlouho do noci.

Snad mi též boty pošle, těšil jsem se a usnul hlavočká.

V 7 hodin ráno přišel podomek, aby mi vycidil boty. Osude, mně čídit boty!

Nevěda hned, co mu říci, ptal jsem se po přičině nočního hluku.

"I to ta hořejší paní našla v pokoji své dcery mužské boty. Právě teď je nese na radnici; musí prý se policejné vyšetřit, čí ty boty jsou."

Už to tedy ví celý dům, myslím sobě.

"Dejte mně boty, mladý pane," pobízel podomek.

"Obejděte si zatím ostatní, já ještě nebudu se strojit," odbývám úslužného.

"No, přijdu tedy později. Je beztoho dnes můj svátek, zajdu si zatím na sklenku pro posiloučku." A odešel.

Co já si teď počnu?

V kapse měl jsem už jen zbytek čtyř zlatých: půl druhých zlatky dám za dráhu do Prahy, dva zlaté za nocleh s útratou v hostinci, zbyvá pět stříbrných. Za ty ale nekoupím ani pantofle, neřku-li boty.

Mezi tímto rozgovorem vidím, že se vrací stará s mými botama z radnice. Nepovídala asi. Přál jsem jí to od srdce.

Po nějaké chvíli vyrušil mne z mého přemýšlení hluk v síni zpěv. Otevru dveře a vidím podomka "posiloučného", tak, že sotva se držel na nohou. Nesl pár bot a klopotal přímo ke mně.

"Nesu jim, mladý pane, vyciděné boty—a prosím—o nákou tu—diškereci," blábolil "sváteční" naladěný podomek, nevěda si pro tu "jednu" sklenku do huby, ani na cestu.

"Mně?" tážu se udiven.

"No jak pak ne, když jo?" A zase dal se do rozprávění.

Ten chlap v opici patrně se mylil ve dveřích a nesl mně boty některého jiného hosta. Zprvu chtěl jsem jej pro nepozornost jeho vypískovat, ale rozpomenuv se ještě v čas, v jaké tu vězím šlamastyce, spatřoval jsem pojednou holubici míru, nesoucí v zobáku spásonoše—boty.

Dám mu tedy zpropitné, vezmu boty, obuju je rychle—bylyť dosti volné—sběhnu rychle dolů, zapalím hostinskému, spěchám k nádraží a po malé chvilce už sedím ve vagonu.

Zaplať Pánbůh! myslím si! Tedy opice, sváteční opice podomkova, stala se mou osvoboditelkou! Inu, sláva takové opici.

Tím však, že jsem vzal od podomka cizí boty, dopustil jsem se vlastně—mírně řečeno—táškárství; brzy ale utišil jsem svědomí té své svědomí pevným úmyslem, že se o velikonočních z těch bot skroušeně vyzpovídám.

Po malé chvilce otevřely se dveře vagonu. Konduktér uvádl nového cestujícího. Byl to obstaralý pán silně konservativního zevnějšku. Byl silně uřícen a spocen; patrně, že běžel, aby nezmeškal vlak.

Zdvihl nahu, aby vstoupil do vozu. Ale co to? Spím, či bím? On má na nohou mé boty! Ano, to jsou ony! Vždyť přece znám své boty jako—inů, jako své boty! Jáku, to je podivné! Honem schoval jsem nohy pod lavici, aby... kdo ví, nemám-li já...

Vlak vyjžděl z nádraží.

Můj soused byl muž švitorný. Tázel se mne, odkud je jedu a kam. Já že z P. do Prahy. A v malé chvíli jsme byli samý hovor.

"Račte jen povázat, pane, co se mi tam v tom hnízde P. v hostinci "u lva" nestalo.

Já sebou trhl a schoval boty své co nejvíce. Mě se tam, jak znám, také něco přihodilo. On pak pokračoval: "Já tam totiž přenocoval. Ráno odnesl mi podomek boty, že je vycidil. Za dobrou hodinu na to přišel do mého pokoje na moí opily, boty však nenesl. Já je od něho požadoval; on: že prý jsem ho s cizím objednal až na později. Hádky naše přivábila mnoho lidí na pavlač, kamž jsem vyšel za podomekem. Ale najednou přiběhne, sám Bůh milý ví odkud, nějaká rozkáčená žena s koštětem v ruce a křičí: "Kde je ten, co nemá boty?" Okázali na mne.

A tu ta vzteklice začala hned svým koštětem mne ometat, tak že jsem lekautím div nekřís. A při tom křičela: "Ty nezbedo, ty svůdnice, ty starý hřisnku, ty—já ti dám!" A kam bila, tam bila. Žádný mne nebránil, ano, všichni se ještě směli. Dostáváje tak neustále co proto, přehl jsem konečně do svého pokoje."

Po této řeči stral si můj soused proudy potu s čela.

Leč i maš bylo při tom jak náležlo horko. Zápasil ve mně smích s štrpocí. Tedy tento nešťastný

člověk byl beránkem, jenž sjímal aby mi vycidil boty. Osude, mně čídit boty!

"Ale probáh, pane, proč se to vše dělo?" tážu se nevinně, jako holoubě.

Náčej on: "To byla také moje prvá otázka k hostinskému. Ten však mne po dlouhých okolních upozorňoval, že prý jsem měl být opatrnější; zapomněl jsem prý v pokoji té hořejší slečny—pane, já se to skoro stydím opakovat! —zapomněl jsem prý v jejím pokoji své boty!"

"Je-li možná? I totéž hrozná urážka, pane!" zlobím se, co mohu a můj soused pokračoval:

"Po chvíli přinesl mi šenkýř boty prý moje—tyto, jež mám na nohou. Že nejsou mé, viděl jsem hned na první pohled; leč co dělat? Já je obul přec, ač nesnadno a s přechal na nádraží, abych ještě zastihl vlak. A byl věru čas už svrchovat!"

A zase si ten hodný pán stral proudy potu s tvář a čela.

"To je divné — velmi divné, drahý pane," povidám.

"Ba není; podomek mé boty jednoduše prodal a propil."

"To nemyšl, pane, neboť i mne v hostinci tom potkalo cos podobného."

"Cože, také u lva?"

"Ano, pozoroval jsem totiž ráno, že mi podomek přinesl boty jiné. Zdály se mi být sice trochu velkými, leč ve spěchu nepovším jsem si toho víc. Teď to však vidím—patrně."

"Snaď nám je tedy vyměnil? Mne tyto velice hnětu."

Prohlížím si vzájemně boty — a ejhle! oba jsme poznali svůj majetek! Oba jsme byli překvapeni, nejvíce ovšem já, tot se ví.

"To je mizera chlap, jak on nám to poplet!" zlobím se, a už jsem se oba zouvali a hned zase obouvali, každý do svých.

"To je mně v mých volno," liboval si můj nový známý.

A mně bylo také volno: jej přestaly tlačiti boty a mne přestalo tlačiti—svědomí.

Byl jsem tedy zase nevinný jako to lilium. Neměl jsem cizích bot, ani na svědomí, ani na nohou.

"Ale kdo asi jen byla ta saň s tím koštětem?" tážil se můj nyní už starý známý.

"Já slyšel v hostinci vypravovat jen to, že tam bydlí nějaká potrhlá paní," odpovídám, jen abych něco řekl.

"No, jestli pak jsem si to hned nemyšlil, že musí být blázen!" dotvrzoval můj společník a doložil: "Nyní je mi věc jasná, jako šiklo."

Vysvětlil jsem mu to tedy zcela dobře a byl jsem rád — proč, neřteba povídat.

Mne však učinil tento šťastný přestálý skřipec opatrnějším. Žádné moje boty nesmějí už vzrát. Takové vzrání mívá zlé následky v zápetí, jak tento příběh nejlépe dosvědčuje.

Proto pozor!

V žádné domácnosti by neměla chybět "Pražská domácí masť". Jest osvědčeným prostředkem proti zapáleninám, ranám vředům a oteklinám, které zhojí v nejkratší době. Jsou z lékárny Dra. Fragnera v Praze a hlavními zastupci též pro Spojené Státy jsou: lvd6rh5f

Prague Import. Co., P.O.B. 253 New York, City.

Obrazy.

K dostání za hotové u Pok. Záp. adu.

Jan Amos Komenský, podobizna ve slavné národní kladatelce moderního školství. — Cena 50c.

Has před koncem Kostelník. Snímek z paměti umělce V.á. Brožíka. Cena 1.00.

Kristian před plátem, snímek obrazu znamenitého díla věhlasného malíře Munkačského, ve světlojaku, velikosti 21x 28, za 20c.

Has a Žilka, krásné dva litografované obrazy, představující české velikány Žisu a Žilku, hrdiči se pro spolkové a veřejné dobro, jakž i pro rodiny. Cena obou dohromady \$1.00.

Ladimir Kláza, věrná podobizna tohoto věhlasného amerického svobodně. Cena 50 centů.

Nejkrásnější snímek, krásný barvotiskový obraz od ruského malíře M. Makowskyho, cena 50c.

Kolumbus na král, dvěto litografované obrazy, znamenité dílo nejvýznamnějšího českého malíře Václ. Brožíka, který obraz zakoupil byl nákladem 500.000 a chová se v Metropolitan Museum umění v New Yorku.

Návrh Napoleona a Moskvy. Překrásný barvotiskový obraz, představující uprostřed Napoleona v čele řady důstojníků; v pozadí řady vojska a za ním stříbová Moskva. Nejznamenitější dílo znamenitého malíře Delacroix, 50c.

Z vzhledu has. Snímek nádherného obrazu Roy Bohousovy, 50c.

Předplátcům svým přátelům "Pokrok" do Čech, pouze \$1.50 ročně.

FEUILLETON.

Rozmilá Micinko!

Ten psí život začíná dne již opravdu doplovat! Rozvažá si jen, jakou psotu stále musím snášeti. Včera vzpomněl si můj pán, že půjde navštívit svého přítele a tu ovšem musel jsem jej následovat, poněvadž on bez me nikam nevyjde. Domníval jsem se z počátku, že budu míti nějaký "fun", jelikož jsem několikrát slyšel, že přítel mého pána má pěknou čubičku, avšak sklamal jsem se velmi. Víš dobře, rozmilá Micinko, že nejsem žádným parádníkem, avšak s takovou ochechulou, jakou má přítel mého pána, nechtěl jsem pfece vejíti v přátelství. To nebyl pes, to byla obluda opelčaná a umrzněná, její leň kolem sebe se rozhlížela a jen pod stolem nejraději se pavalovala. Proto když jsem poněkud tuto psí mrchu prozkoumal, usel jsem raději poblíže svého pána, abych mohl naslouchati rozumnému rozhovoru moudrých lidí. Však neposloužil jsem si tím valně. Zdá se, že ti lidé, aspoň tací, jakým ukázal se můj pán včera, nemají pro nic jiného smysl, než pro samou lásku, poněvadž po celou dobu své návštěvy neustále pohlížel na manželku svého přítele, s níž neustále žertoval, a když přítel nastupoval pro pivo do nedalekého hostince, počínal si jako vrtolavý. Však hostinec byl příliš blízko a proto snad nechtulo našemu pánu, poněvadž při druhém pejku pravil, že pivo je teplé, že bylo by lépe, kdyby došel pro něj do jiného hostince, jenž nalézá se asi ve vzdálenosti čtyř bloků. On, jako dobrá česká duše, dal si říci, ašel, a nejednou, několikrát, vždyť pán můj platil. Avšak, milá Micinko, já se rděl studem, když jsem spatřil tu ošemetnou hrů, kterou můj pán prováděl se svým přítelem, neboť jakmile odešel pro pivo, tu počal jeho manželku očmuhávat a vůbec počínal si tak, jako kdyby chytila ho psinka. (Odpust' již těm mým psovským výrazům). Celé to počínání bylo tak ošklivé, že přítel se to i mé psí cti, avšak nemohl jsem proti tomu ničeho dělati, neboť uznáš sama, že na pána svého nemohu se vrhnouti a od zlého skutku ho odvrátiti. Proto nebudete se diviti, že uvítal jsem s radostí okamžik, kdy nastoupil jsem cestu k domovu. Pán můj byl velmi veselý myslí a po cestě si neustále propěvoval, já však se schlipeným ohonem šel jsem za ním, jako bych sám zlych skutků se byl dopustil. Po cestě jsem přemýšlel, jak asi se bude tvářiti před svou paní až přijde domů; domníval jsem se, že bude zaražený a zamklý, že nebude se moci podívatí paní své do očí, avšak nebylo tomu tak. On se k ní mlněně, asi tak, jako ty, rozmilá Micinko, když láskuje se mnou na yardu našeho domu. Není to lícemravnictví? To by z našeho rodu nikdo neudělal, ačkoliv v plemenu našem jest též dosti psů, kteří si bětou vzory ze svých pánů, aneb pán ze svých domácích čtyřnožců.

Proto přijmi milá Micinko od svého zarmouceného a pěkně tě očmuhávajícího Vofecha upřímně hař a na shledanou! Vofech.

Nělepší ze všech!

Po návštěvě let Mrs. Winslow's Soothing Syrup natěm mi posílá jich dívkám v době když dosáží roubky, jako vyrušení a noel a znevolnění spánku churavým, náledkem bolení žalů plácem dívkám? Jestli ano a žerte si úněd pro lásku "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro děti, dostávájíci rouby. Cena 3c. Jestli neobdaruješ. Uvěř ubohému trpčím díku hned. Společně se naším "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" žertuješ žanděl z stěva, v té i kůlku, změkna děsná, smírná sápi a d. d. svědomí celému dštroj. "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro děti rouby. Jestli ano, jestli přijmou, jestli předpři sem jsou a nještárah a nejlépejších šenkých lék a opatrovně ve Broj. Státcem. Jest na prodej u všech lékárnách po celém světě. Cena 50c. láhev. Buďte jisti a požádáte o "Mrs. Winslow's Soothing Syrup."

— Tři kusy "medicated" mýdla dehtového zdarma za 50 obalů z Diamond "C" mýdla.

Za sníženou cenou!

Máme posud několik výtisků spisu Královské věnné město Mělník a okres mělnický.

stery a velkou při sestavili a ku velké své škodě vlastním nákladem vydal řídící městské školy pan Lud. Boehm. Jest to spis objemný, neboť čítá 934 stran velkého formátu, a 55 obrazy a mapou okresu mělnického a města. Každý rokáč mělnický měl by chovati spis tento, obsahující popis a dějiny jeho rodků. Pan spisovatel opravil je nás ku nabídnutí zbytku spisu za cenu valně sníženou a sice budem tří prodávati nyní za 92.00 a s poltovin nákylo. Dřívější cena 94.00. Žádný mělničan neměl se nyní vymlouvatí na cenu knihy, neboť za tuto cenu je v pravdě levnou. Hlašte se brzy. Adresujte: Pukrok Záp. adu, Omaha, Neb.

Dr. ČEPELKA, v Čechách promovany i zkušený... LÉKAŘ. ORDINUJE V ČESKÉ LÉKÁRNĚ F. NEDĚLY & SYNA V CRETE, NEBRASKA. Veškeré předpisy lékařské vyhotovují se v této lékárně a právně a svědomitě, a nejistějším a nejlepší léčebných prostředků. 117-118

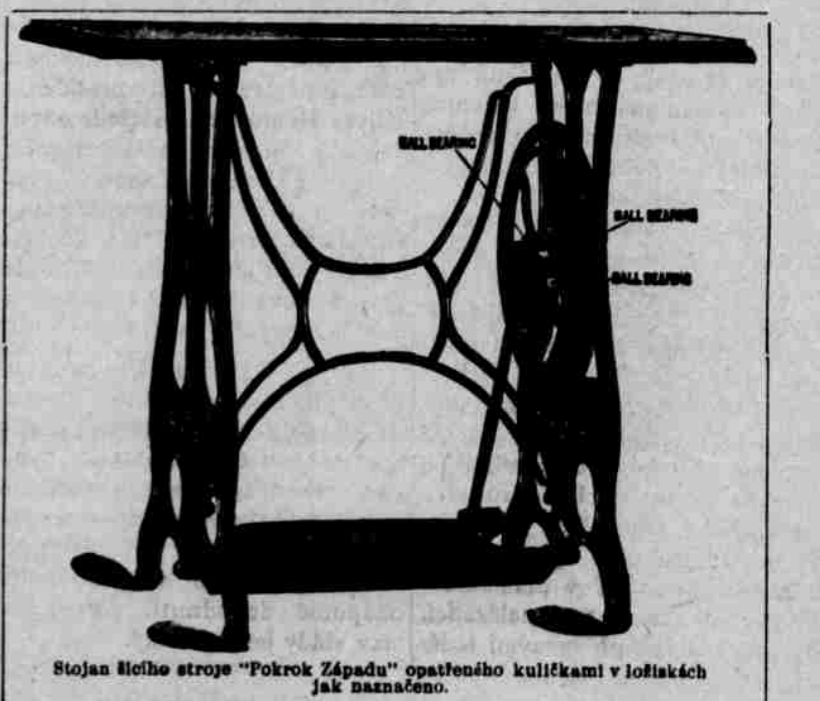
Základní peníze napřed! \$15.50 Zdokonalené berkliv. řadíme vám O. O. D. ku předkládaní si jich. Sou to nejnovější druhy pro muže, ženy a chlapce i dívky. hřibová Trvalá a pevná. \$20.00 Oakwood, \$22.50 \$30.00 Arlington, \$32.50. Není lepší. Jitné máme za \$10, \$15, \$18, \$20 a \$25. Píšte dnes o níměstřednou nabídku. Obrátkový katalog zdarma. CASE BUTTER'S UNION, 108 W. Van Buren St. - B-46 Chicago, Ill.

Potřebujete dokonalý šicí stroj?

Když jsme počali nabízetí čtenářům našim šicí stroje co premie, neměli jsme v úmyslu ani za cíl opatrovatí jim stroje proto jen, že by byly levné, bez ohledu na jejich dobrotu a dokonalost, nýbrž hlavní věcí, ku kteréž jsme přihlíželi, bylo vždy to, aby dostalo se našim přízaovním a odběratelem nedokonalých strojů za ceny tovarů. Nenabízeli jsme, jak činily snad některé časopisy jiné, stroje nejlaosnější. Kdybychom tak činili chtěli, mohli bychom nabízetí stroje za doplatek \$10.00 až \$15. Věsk nám jest tak dobře známo, jako našim čtenářům, že není pravdivějšího přeloví nežli: "láce za láci — peníze darmo". Proto opatrovali jsme čtenářům ne stroje nejlaosnější, ale stroje dobré, za ceny tak levné, jak dobré stroje mohou opatrovány býti, totiž za ceny tovarů, hotovené v jedné z největších a nejspolehlivějších továren v zemi.

Stroje, kteréž jsme pod jmenem "Pokrok Záp. adu" nabízeli a nabízíme, nejsou tak zvané "rodinné" stroje, totiž nízkoromenné, nýbrž jsou to stroje obvyčné, jakéž se z pravidla prodávají za ceny skoro trojnásobné jednateli místními. Aniž jsou to stroje podle nějakých zastaralých a již vyšých patentů, nýbrž stroje, opatřené nejnovějšími zařízeními a zdokonalenými. To se rozumí, na stroji "Pokrok Záp. adu" nejsou vřechna zdokonalení všech jiných strojů, tak jako nenaleznem je na žádném jiném stroji. Každý stroj má jest zdokonalení, kteréž nejsou na žádném jiném, již k vůli rozdílnosti, když se se žádné jiné přičiny. Však stroje "Pokrok Záp. adu" vyrovnají se každým jiným, i těm nedokonalým. Továrna, která naše odběratele jimi zásobuje, jest nejen jednou z největších, jak výše uvedeno, nýbrž i jednou z nejkrotilějších, kteráž stále opravy zavádí. Jak známo, před dvěmi lety mohli jsme nabídnouti stroje se spouštěcím ústrojím, kteréhož druhu stroje časopisy z pravidla nenabízely. To bylo zdokonalení velké! Však nyní můžeme s potěšením sdělití o

novém a důležitém zdokonalení.

Stojan šicího stroje "Pokrok Záp. adu" opatřeného kuličkami v ložiskách jak naznačeno.

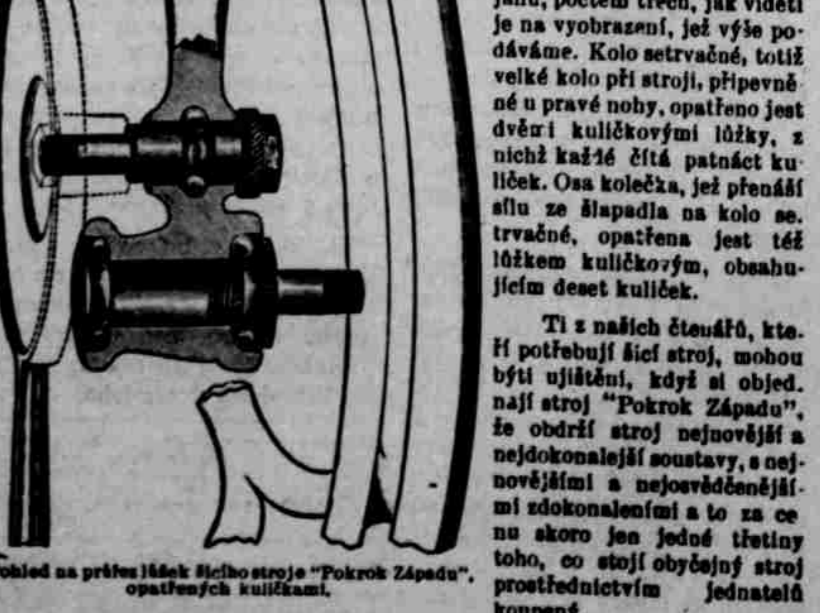
A sice pozůstává toto v tom, že stroje "Pokrok Záp. adu" opatřeny jsou nyní kuličkovými ložisky.

KULIČKOVÝMI LOŽISKY.

Ví naši čtenáři co to znamená? To znamená ještě mnohem větší lehkost v obodu, ačkoliv stroje "Pokrok Záp. adu" již nyní již zcela tíse a velmi lebec, tímto zařízením dočleno bude toho, že půjdou ještě lehceji, nejlépeji ze všech. Snaď není zapotřebí našim čtenářům dlouho vysvětlovati, co znamenají kuličková ložiska, ale může býti, že některým z našich čtenářek to bude přece k poučení. Chceme proto pár slov k vysvětlení uvéstí. Každé kolečko se musí točiti na nápravce, neboli ose. Tato osa na obou koncích spočívá v ložiskách, neboli ložkách, v nichž se točí. Obvyčejně jsou ovšem tato ložka rovná a v nich tě se osa plnou svou dělkou. V minulých několika letech, však zejména od té doby, kdy zavedeny byly bicykly, u nichž především snadný chod se vyzáduje, zaváděny byly opravy v tom směru, že ložka, v nichž jsou koleček se pohybují, vloženy malými kuličkami kolečkem a ty tvoří vlastně ložko, v kterém se osy pohybují a třou. Tím ovšem tření uvedeno na tu nejmenší míru a zajištěn tak nejlépe možný chod. Tento vzhled kuličkových ložek osvědčil se tak znamenitě u bicyklů, že se jej chojili vyráběti polních strojů a všeobecně nyní hotoví stroje pouze s kuličkovými a válečkovými ložky. Teď došlo i na stroje šicí a zavádí se ložka kuličková při nich, totiž při osách hlavního hnacího kola.

Stroj "Pokrok Záp. adu" jest jedním z prvních, kterýž opravu tuto zavádí a sice ve všech hlavních ložkách stojanu, počtem třech, jak viděti je na vyobrazení, jež výše podáváme. Kolo setražené, totiž velké kolo při stroji, připevněné u pravé nohy, opatřeno jest dvěma kuličkovými ložky, z nichž každé čítá patnáct kuliček. Osa kolečka, jež přenáší sílu ze šípádky na kolo setražené, opatřena jest též ložkem kuličkovým, obsahujícím deset kuliček.

Ti z našich čtenářů, kteří potřebují šicí stroj, mohou býti ujištěni, když si objednájí stroj "Pokrok Záp. adu", že obdrží stroj nejnovější a nejokonalější soustavu, a nejnovějšími a nejokonalějšími zdokonaleními a to za cenu skoro jen jedné třetiny toho, co stojí obvyčný stroj prostřednictvím jednatelů koupějí.

Pohled na právec ložek šicího stroje "Pokrok Záp. adu" opatřených kuličkami.

Ceny strojů námi nabízených vzduř toho zdokonalení zůstávají nezměněny. Stroj "drop-head cabinet", totiž se spouštěcím šicím ústrojím, čis. 5., se třemi šípky po každé straně a jedním uprostřed, s kuličkovými ložky, stojí nyní jako dřívě 92.00; stroj čísla 4 se dvěma šípkami po každé straně a jedním uprostřed 82.00 a stroj čísla 3 s jedním šípky po každé straně a jedním uprostřed 62.00. Stroje se pevně posazeným šicím ústrojím jsou o dva dolary levnější. V ceně této zahrnuto je již i předplatěná časopis na rok. Zaručujeme úplné uspokojení a více, jím by stroj v jakémkoliv ohledu, nebyl v dokonalosti, důslednosti, práci, aneb demotivl jiném nevyhovoval a se nedělí. Vřítímě peníze nazpět, když se do 30 dnů přihláší. Objednávky nechť dějdu se laskavě pod jednodušou adresu:

Pokrok Záp. adu, Omaha, Neb.